
Stratená

Patrícia Karabiňošová

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
Patrícia Karabiňošová	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2015)	010001

O knihe

Slovo, ktoré nás neraz dokonale vystihuje. Koľkokrát sme sa cítili stratene v dnešnom svete ambícií, lásky či dokonalosti? Kniha Stratená zachytáva necelý rok života mladej autorky, ktorá sa stráca v svojich vlastných citoch a v tom, kým vlastne je. Otvára záhadne dvere do jej duše a snaží sa jej ukázať pravdu o tom, čo cíti a čo chce, pretože v živote je neraz ťažké priznať si pravdu. Chceme sa chrániť a pritom zatvárame oči pred tým čo cítime. Aby sme boli pred ostatnými silní? Svoju úlohu splnila, keďže autorka prišla na to, čo cíti a svoj život si dala dokopy nie podľa názorov ostatných, ale podľa svojich snov a hlavne podľa svojho srdca.

Obsah

Stratená.....	1
O knihe.....	2
Pravda.....	5
Krok za krokom robíme.....	6
Bola to chyba, viem.....	7
Kto som?.....	8
Ver mi!.....	9
Bola som.....	10
Spoznaj.....	11
Možno.....	12
Palček.....	13
Stratená.....	14
Stojíš pri mne.....	15
Rok 2014.....	16
Šanca.....	17
Relax.....	18
Domov.....	19
Keď som s vami.....	20
Odvaha.....	21
Vzdať sa? To nie.....	22
My dvaja.....	23
Pozor už ťa mám!.....	24
Tajný priateľ.....	25
Naozaj ju chcem?.....	26
Bozk.....	27
Sladkých sedemnást'.....	29
Hra.....	30
Rozprávka.....	31
Princezná.....	32
Vzdávam sa.....	33
Prečo zas ja?.....	34
Sníček.....	35
Začiatok či koniec?.....	36
Zrkadlo.....	37
Ja neublížim.....	38
Neurážaj.....	39
Pobláznenie.....	40
Slepý.....	41
Ty a ja.....	42

Pravda

Lúbim ťa! Tieto slová,
veriť im chyba bola.
Ostali len tajné slzy,
neviem, či ťa to mrzí.
Nepoviem ti, ako to bolí,
všetko sa časom zhojí.
Moje srdce ťahá ma k tebe,
no nechcem to priznať sebe.
Rozhodol si sa vzdať,
nechceš ma pri sebe mať.
Dúfam, že si si užil svoju hru,
vyhral si, ostala som sama, tu.

Krok za krokom robíme...

Pamätáš na ten deň,
keď sme sa spoznali len?
Kamarátmi sme sa stali,
spoločné okamihy mali.
Každý to mal ťažké z nás,
niekto nám ublížil zas.
Začali sme si svoje rany liečiť,
ani jeden sa nezačal priečiť.
Že si chýbame sme zistili,
keď sme odlúčenie prežili.
No vrátil si sa rýchlo späť
a išli sme vonku hneď.
Žiarlil si, hádal sa a bil,
len preto, aby si ma chránil.
No moje srdce samo rozhodlo
a tvoje správanie mu pomohlo.
Vedeli sme, už čo cítime,
do vzťahu sa pomaly rútime.
Ruka v ruke, krok za krokom,
uzavreli sme to veľkým skokom.
Lúbim ťa! Povedali tvoje pery
a vedela som, že moje srdce ti verí.
V tom okamihu som s tebou chcela byť
a svoj sen s tebou vo dvojici žiť.

Bola to chyba, viem

Viem, že som to nemala dovoliť,
aby tvoje srdce začalo pre mňa biť.

Okamihy s tebou boli krásne,
moje srdce i rozum nad tým žasne.

Myslel si si, že som len tvoja
a odrazu si sa ocitol uprostred boja.

Vykričala som ti, že ťa ľúbim,
aj to, že po vzťahu s tebou túžim.

Ty si odišiel vtedy preč,
slzy nahradili moju reč.

Uvedomil si si potom,
že hýbem tvojím životom.

Bozkom si to riešil,
vo mne si city kriesil.

Myslel si si, že to bude ľahké,
nezabudla som na teba, je to ťažké.

Už žiadne bozky na dobrú noc,
ony už stratili tú čarovnú moc.

Musíme byť len kamaráti, vieš,
už nejde, o to čo chceš.

Dokázat' mi chceš, že vzťahu si hodný,
no teraz sa už len o zázrak modli.

Napriek tomu, čo sa stalo,
napriek tomu, koľko to znamenalo,
napriek tomu, že po mne túžiš a ľúbiš,
odísť ma nechať musíš.

Kto som?

Vraj som taká istá ako mamka,
možno je to pravda, jedna moja stránka.

Som tvrdohlavá ako baran,
svoju cestu si hľadám.

Neodradí ma sklamanie ani strach,
poučenie hľadám v prehrách.

Občas sa správam ako dieťa,
je to len útek z hrozného sveta.

Milujem dlho a hlavne verne,
s úsmevom vyzerám vraj nežne.

Úprimnosť je u mňa prvá,
kto klame časom u mňa mrhá.

Z malého dievčatka sa stala žena,
pre ľudí je to neuveriteľná zmena.

Chcem dokázať sebe a nie ľuďom,
že moja chuť žiť tečie u mňa prúdom.

Ver mi!

Jediné čo najviac chcem,

prosím dôveruj mi len.

Ja verím tebe,

niekedy viac ako sebe.

Veľmi ľahko sa láme,

s dôverou sa nehráme.

Premýšľáš nad tým,

zničil som ju ja? A čím?

Pozor na ňu daj,

v srdci a hlave ju maj.

Bola som...

Bola som šibal malý,
rodičia sa so mnou hrali.

Šikovnica prvej klasy,
práce som urobila masy.

Štupeľ a blond vlasy,
kde sú tie časy.

Zmenilo sa toho dost',
život je tvrdší ako kosť.

Hračky už zmizli,
život skúškami trýzni.

Aj keď používam hlavu,
v sebe nosím stále Paťku malú.

Stále ostala som to ja,
len žijem život s prívlastkom premiéra.

Spoznaj

Svoj tajný sen mám,
šancu spoznať vám ho dám.

Učiteľkou sa stať chcem,
pre deti žijem len.

Učenie je vzácny sen,
uvidím detský úsmev každý deň.

Možno

Malá nádej vo mne bola,
no už vzdala som sa, smola.
Myslela som si, že si iný,
že budeš ako vždy úprimný.
Myslela som, že ma stále rád máš,
no nie je to tak, iba divadielko hráš.
To, čo som ti napísala, ma bolí,
no tvoja rana sa asi rýchlo hojí.
Hneváš sa, neodpisuješ a zabudnúť sa snažíš,
ale aj tak si v mojom živote a mi radíš.
Čo si mám myslieť o tom celom,
snažím sa o nejaký prelom.
Jediné po čom moje celé srdce túži,
je tvoj pohľad, ktorý v mojich očiach blúdi.
Chýbajú mi tvoje pery či silné objatie,
bez teba mi môj život pripadá ako zajatie.
Kde nemôžem byť šťastná,
tvoja láska je veľmi živá, krásna.
Aj keď na ňu nemám právo,
ver mi, že žiadne dievča by sa jej nevzdalo.

Palček

Vraj škaredý a starý,
no mne sa niečo iné marí.

Všade kde sa zjaví,
s úsmevom a šialene sa tvári.

Ujom ani strýkom nechce byť,
krstným menom ho musím osloviť.

Palík večné dieťa je,
deň ti úsmevom zahreje.

Stratená

Veľký svet plný neznámych ľudí,
v ktorom niekto bezcieľne blúdi.

Hľadá, čo jej chýba,
neexistuje zlatá ryba.

Nie sú tri prania ani čarovná moc,
je na nej, čo zmení za jednu noc.

Bojovať sa sama rozhodla,
so sebou sa dohodla.

Každý pád čo na kolená zrazí,
chut' žiť mi nepokazí.

Teraz občas stratená,
padá na kolená zronená.

No svoj sľub plní,
žije ako ruža v trní.

Stojíš pri mne

Na bláznivom Naturaly sme spolu boli,
snažil si sa, nech môj rozchod rýchlo prebolí.

Potom každý víkend v parku bola sranda,
sme fakt veľmi dobrá banda.

Objatím sme riešili hádky,
rozum je pri nás krátky.

Vnášaš medzi nás iskru zvláštnu,
každú situáciu zmeníš na krásnu.

Vraj sme len dobrí kamaráti stále,
ale nejakú zvláštnu hru hráme.

Aj keď si ublížime a hneváme sa na seba,
myslím na teba a pozerám do neba.

Stále sa obaja vrátíme späť
a dokopy sa dáme hneď.

Rok 2014

Celkom obyčajný rok
a ja som spravila ne jeden krok.
Vzťahy, čo nemajú hlavu ani päť,
že som samostatná, silná ukážem svetu.
Nejedna zmena sa v lete stala,
cítila som sa akoby som bola zas malá.
Muži ma zrazili k zemi,
netušili, že ma to tak zmení.
Vymenila som slzy za šťastie,
nechala som môj sen, nech rastie.
Vyrástol do krásneho diela,
úprimných ohlasov bolo veľa.
Teraz som šťastná a užívam si svet,
krajšieho pocitu momentálne niet.

Šanca

V parku sa to všetko začalo,
dodnes to možno trvalo.

Na javisku najprv dlhá reč,
no potom si musel ísť preč.

Z pódia som zbehla k tebe,
neviem, čo máš ukryté v sebe.

Túžila som byť s tebou stále,
spoločné tajomstvo máme malé.

Spievali sme spolu vonku kvôli dobrej nálade,
spol'ahnúť sa na teba môžem v každom ohľade.
Každý večer som dostala básničku na dobrú noc,
náš vzťah má veľmi výnimočnú čarovnú moc.

Mojou búľtavou vrbou si vždy, keď treba,
bez teba sa už život predstaviť nedá.

Relax

Relax je pre mňa táto tvorba,
celý deň je len za niečím honba.
Realita je vec, ktorá je veľmi krutá,
nejeden ako obísť ju, húta.
Toto je spôsob jednoduchý a milý,
kde sa všetky moje pocity skryli.
Šťastie, smútok, úsmev, nehu či slzy,
báseň unesie aj to čo ťa mrzí.
Napíšeš tu čo len chceš,
lebo o čom je, iba ty vieš.

Domov

Postav sa pred našu školu,
tam začne cesta k môjmu domu.

Pred tebou je hrozne dlhá cesta,
obíď Coop jednotu, knižnicu a ďalšie miesta.

Za čas približne pol hodinky,
ocitneš sa na konci dedinky.

Zaboč do uličky v pravo,
môj dom nájdeš hravo.

Ked' som s vami

Pravidelne každý piatok,

my traja máme sviatok.

Vždy a znovu stretko dáme,

pretože sa radi máme.

Čo všetko sme spolu už zažili

a pritom sme tak málo času spolu strávili.

Oprieť sa o vás môžem v každej chvíli,

o tom ste ma dávno presvedčili.

Nastalo medzi nami aj ticho a zlosť,

teraz sme to zmenili na radosť.

Je jedno, či som šťastná alebo nie,

vy dvaja pre mňa vždy tu ste.

Odvaha

Vieš čo teraz naozaj veľmi chcem?

Povedať -Lúbim ťa- už to viem.

Týchto slov sa bojím,

preto za nimi nestojím.

Môžu poukaziť to pekné čo je medzi nami,

nechcem to komplikovať rôznymi hrami.

Chcem aby si ma pevne držal v objatí

a povedal mi,že sa to krásno nikdy nestratí.

Chcem znova počuť tvoje srdce ako bije

a vidieť v tvojich očiach radosť ako žije.

V mojich očiach čítaš ako veľmi ťa chcem,

vidíš v nich úsmev, rozpaky a strach, viem.

Vzdat' sa? To nie

Strach za to všetko môže,
ale ten nikomu nepomôže.

Čo vlastne robíme,
o čo sa snažíme?

Chceme, ale nemáme čas,
zamotávame sa v nás.

Stačí, zastavme to, prosím, hneď,
nespoliehajme sa na slovko čo keď.

Mám strach, že ťa stratím,
preto tichom svojho srdca platím.

My dvaja

Och, ako veľmi nechcem ti veriť,
o svoje problémy sa s tebou deliť.

Stále si hovorím, dosť, stačí,
čo z toho, keď srdce sa mračí.

Po jeho prítomnosti prahnem,
vždy do toho istého nás oboch stiahnem.

Dohodli sme sa na pravidlách jasných,
ale nechceme sa vzdať okamihov krásnych.

Čo to vlastne robíme,

každý víkend niečím okoreníme

Raz spievame, objímame sa či tancujeme,

potom spoločne niečo oslavujeme.

Ťažko zmeníme to, čo sme prežili,
nechceme, aby sme to za hlavu hodili.

Nestrácame nádej nikdy to vravíš,

čarovné chvíľky so mnou tráviš.

Posledný stupienok nám ostal,

do jasnej situácie si nás dostal.

Nechali sme to na čas, veď ten to istí,

on to správne rozhodnutie zistí.

Pozor už t'a mám!

Pozor, pozor čo sa to deje,
niekto sa to na mňa smeje.

Je to chalan celkom milý,
ale oveľa viac živý.

Jeho čierne oči sú tajomne krásne,
jeho vlastnosti sú mi už jasné.

Gitara, klavír či hudba spolu,
majú v jeho živote veľkú rolu.

Ceruzka a papier nie sú výnimka,
s divadlom sú krásna rodinka.

Čo ešte o ňom povedať mám,
s radosťou mu moje srdce dám.

Viem, že on ho bude chrániť,
zubami nechtami brániť.

Srdce jeho po celom svete krúži,
ale najviac po Paríži túži.

Tajný priateľ

Nerob si ty zo mňa srandu,
tvoríme spolu super bandu.

Pozor na mňa stále daj,
karty so mnou dobre hraj.

Pamätáš na rozhovor v parku,
keď si mal telefón rozbitý na čiarku?
„Ticho, dnes sme sa nestihli!“ to poznáme,
pred partiou len tichý úsmev dodáme.

Sme zohratá dvojka stále,
trávime spolu len chvíľky malé.

V kostole si veselý pokec dáme,
veď sa radi aj tak máme.

Dávaj pozor a zrazu šmyk,
už nám nepomôže nik.

Našťastie vždy celý prídeme,
sem tam z chodníka zídeme.

Objatím sa rozlúčiť musíme,
blbosti spolu radi robíme.

Naozaj ju chcem?

Že vraj lásku by som skutočnú hcela,

nie ďakujem toho je na mňa asi veľa.

Možno mi chýba vzťah, láska či neha,

chalan čo za mnou stále behá.

Ale na čo komplikovať teraz veci,

vyplakať sa môžem na kamarátovom pleci.

Riskovať, že sa znova sklamem,

alebo že niekomu srdce zlámem.

To radšej nie, to si počkám,

možno sa raz princa dočkám.

Bieleho koňa nemusí mať,

stačí, že mi svoje srdce chce dať.

A zámok ten je maličkosť taká,

malý domček postavíme spolu, ak nás to láka.

Stačí, že obaja budeme snívať spolu,

či budeme lietat' hore alebo dolu.

Bozk

Pritiahni si ma k sebe blízko,
buďme obaja veľmi tíško.

Počujem ako tvoje srdiečko bije,
ako túžbou po perách žije.

Cítim tvoj rýchly dych na svojej tvári,
tento okamih sa už stal alebo sa mi to marí?

Bol to bozk, čo chcem, už to viem,
bol to môj najtajnejší sen.

Pevne ma držíš, nedá sa cúvnuť,
z tvojho náručia sa nedá vytrhnúť.

Odolávame obaja, nie veľmi ľahko,
už iba chvíľočka a bude mám sladko.

Niečo stále brzdí ma a nemôžem nám to dovoliť,
nepustíš ma k slovu, nesmiem hovoriť.

Chceš si užiť tento okamih, keď ma môžeš mať,
s pramienkom mojich vlasov sa chceš hrať.

Cítíme to isté, no ja sa bránim len,
aj keď tvoj bozk je to čo chcem.

Naše pery pomaly sladko sa spoja,
naše srdcia sa tak trochu boja.

Ja sa bránim, to nemôžeme znova,
ale jemu prišla vhod šanca nová.

Zasa cítim jeho pery a pevný stisk,
prestaň s tým je to veľký risk.

Ťažko odolám a rýchlo odstúpim preč,
on ma chytí za ruku a bozk nahradila reč.

Túžbu a napätie cítiť na oboch stranách stále,

vyhýbam sa mu, stačí pošmyknutie malé.

My dvaja musíme to vzdať,

prestať proti sebe bojovať.

Sladkých sedemnást'

Tri, dva, jedna... a je to tu,
začíname novú hru.

Dnes mám práve svoj deň,
ktorý osláviť chcem.

Chlebíčky, víno, vodka,
nebude to oslava krotká.

Jeden pohár sem, druhý tam,
takto si veľa nezapamätám.

Smejeme sa a tancujeme,
úprimne sa radujeme.

Nemá to koniec už nám stačí,
no nám sa to veľmi páči.

Hra

Život sa hrá a hrá,

nie je to rozprávka.

A ty stúpaš, padáš, možno aj lietaš,

svojimi rozhodnutiami ho splietaš.

Láme a láme nás ako stromy,

my strácame naše bezpečné prístavy, domy

Je jedno čo povieš, kam ideš,

aj tak na jeho miesto prídeš.

On vie čo sa bude diať,

či sa budeš báť, plakať, smiať.

Rozprávka

Už ťa vidím zasa,

super usmieva sa.

Prejdeš okolo a pozdravíš,
posledné tóny nálady doladiš.

Sedím na lavičke a snívam,
ako odchádza sa dívam.

Opakuje sa to dlhý čas,
v tom príde zmena zas.

Za ruku ho drží ona,
je to nejaká primadona.

Plačem,zúrim, bolí to strašne,
ale on už na mňa kašle.

Predbehla ma ona, neznáme dievča,
mala som šancu, hanbila sa a bála,
nechtiac som ťa jej dala.

Kde je ten pozdrav a úsmev sladký,
prečo si sa zmenil za čas krátky.

Si s ňou už pár mesiacov, dní
a zrazu ho vidím ako sám sní.

Čo sa stalo? Kde má princeznú svoju?

On sa chcel len vyhnúť srdca boju.

Zistil,že dievča s úsmevom na lavičke,
by mal rád vedľa seba na kávičke.

Potom obed, poobede a večer spolu,
už hrá v jeho živote nenahraditeľnú rolu.

Dievča s úsmevom splnil sa ti sen,
čo z toho vyplýva? Stačí ľúbiť a veriť len.

Princezná

Nie som princezná bohatá,
občas som cez deň strapatá.
Nemám zlatú korunku na hlave,
ale úprimné srdiečko malé.
Nemám záhradu, trón či hrad,
ale nenútím nikoho aby ma mal rád.
Viem, že ma neľúbia kvôli peniazom mojím,
smiechom a láskou si rany hojím.
Miesto korunky, drdol moju hlavu zdobí,
kto chce, nech si zo mňa srandu robí.

Vzdávam sa

Čo ti povedať vlastne mám,
veď za teba aj svoje srdce dám.

Ale nič z toho nie je,
teba dobrý pocit hreje.

Ja nebojujem o teba už,
bojovať nemá žena ale muž.

Ani už neverím, že budeme spolu,
som priateľka, takú mám rolu.

Uvedomujem si, že na ňu žiarlim,
prečo tým vlastne čas márnim?

Možno sa o teba nechcem deliť,
bojím sa, že nás môže rozdeliť.

Mám strach, že pri nej šancu nemám,
ty zas hovoríš ňou si hlavu nelám.

Ale ja viem čo pre teba znamená,
preto sa cítim byť stratená.

Prečo zas ja?

Prečo ja mám takú v láske smolu,

že hrám vždy kamarátsku rolu?

Keď sa objaví muž čo sa mi páči,

jeho srdce už pred inou kľáčí.

On mi hovorí ako ju ľúbi

a mne kamarátstvo sľúbi.

Je milé, krásne, že mi veríš

a teším sa, že o svoj život sa so mnou delíš.

No nemala by ona byť tá čo pri tebe je stále,

či šťastie alebo problémy sú malé.

Prečo to všetko viem len ja a ty

a pritom netvoríme žiadne my.

Prečo ona pozná len tvoje dotyky a bozky

a ja viem o tom prvá keď máš život na trosky?

Prečo mne voláš keď sa niečo stane

a v tajnosti vždy stretko dáme?

Vieš prečo? Ona je možno pekná, milá,

ale nestojí pri tebe, nie je tá tvoja sila.

Vieš, že ťa mám rada a stojím za tebou ako stena,

aj keď mi ublížiš aj keď som len žena.

Sníček

Snívam si svoj tajný sen
a v tom stretnem teba len.
Pamätám si len tvoje oči,
zdá sa,že to mi zatiaľ stačí.
Nie, nie nezasekla som sa, ver mi,
tak sa nesprávam keď som s priateľmi.
Si výnimka, ktorá miesto si hľadá,
do čara môjho úsmevu padá.
Snažím sa nepriznať si čo sa deje,
naše srdce sa pri každej správe smeje.
Vieš o tom,že veľa ľudí to vidí na nás
a pri tom sa poznáme krátky čas.
Nesmieš, nerob, to štekli, počuješ stále,
ale pokusy vždy dáš, aspoň malé.
Ťažká rozlúčka s tebou často býva,
každí z nás o budúcom stretku sníva.

Začiatok či koniec?

Čo to vlastne je medzi nami,
nekomplikujeme to hrami.

Na rovinu všetko riešime,
preto krásne rozhovory tvoríme.

Bláznovstvo bez neho sa nedá žiť,
zasa s novým nápadom prídť.

Pozor kam mieri tvoja rúčka,
inak ťa čaká zlá príučka.

Ja svoje pevné hranice mám
a kvôli láske sa ich nevzdám.

Nie, nepozerať si môj profil, prosím,
pocit hanbi teraz v sebe nosím.

Zabudnúť sa na teba nedá už,
čo si to vlastne za muž?

Prídeš a zamotáš ma celú,
no zároveň prejavíš svoju nehu.

Stretnutie, objatie a bozky riešime,
sebakontrolu v sebe kriesime.

Sme ako tajomný poklad uprostred mora,
síce máme k sebe blízko ale je medzi nami hora.

Zrkadlo

Pozriem sa a vidím seba,
hlavne, že chcem súdiť teba.
Ľahko svoje chyby nájdem,
ale ohováraním myslím, že ďalej zájdem.
Riešim čo robíš, nosíš a máš,
či sa s chlapcom večer hráš.
Nevidím však, že ja divadlo hrám,
čo mne vyhovuje to ti dám.

Ja neublížim

Úsmevom zakryjem sklamanie a slzy,

máš pravdu vôbec ma to nemrzí.

A vieš prečo to tak robím?

Ak poviem neublížim za tým si stojím.

Radšej nech si myslia, že som šťastná

a naďalej tvrdia, že s úsmevom som krásna.

Pre úsmev ľudí, ktorých ľúbim,

pomoc im vždy sľúbim.

A nie sú to iba bezvýznamné, prázdne reči,

viem, že moja úprimnosť sa ti prieči.

Neublížim im kvôli peniazom a sláve,

radšej budem robiť krôčiky malé.

Nenechám ich spadnúť na zem tvrdú

a pritom budem hrať dámu hrdú.

Toto nie, na to nemám silu,

zničiť osobu mne veľmi milú.

Chcem len aby ostatní boli šťastní,

a mali svoj život sladký a krásny.

Neurážaj

Neurážaj moju kamarátku vernú,
vo mne má oporu vždy pevnú.
Je mi jedno, že žiarliš bez dôvodu,
láskavo uzavrieme dohodu.
Ak ju uvidím plakať kvôli tebe,
ublížim ja tebe, to sľubujem sebe.
Neopováž sa jej povedať niečo hnusné,
lebo ti nastanú chvíle krušné.
Nesúď ju ak nepoznáš jej srdiečko,
ty si pre ňu piesok v topánke, zrníčko.
Pochop, že tvoje ego ti nepomôže ani trošku,
ona má pri sebe odhodlanú kamošku.

Poblázenie

Oči mi žiaria ako na nočnej oblohe hviezdičky,

v mojom srdci je opäť plamienok maličký.

Neviem prečo mám motýliky v brušku,

asi skladám ďalšiu zaujímavú skúšku.

Možno je to tu jednoducho zas,

možno na lásku prišiel čas.

Ale rozum mi NIE vraví teraz,

ale ja sa riadim srdcom neraz.

Dnes však rozum prednosť má,

aj keď srdce krajšie zážitky dá.

Robím to tak aby som ho neľúbila,

pretože sama sebe som to sľúbila.

Slepý

Ja nemám srdce z kameňa,
len sa cítim bez teba stratená.

Viem, že sa tvárim šťastne
ale nie je to také krásne.

Asi ma tak kvalitne nepoznáš,
keď mi nepovieš: To šťastie iba hráš!

Veríš úsmevu čo slzy kryje
a rozprávke, ktorú vraj niekto žije.

Aký si len naivný a hlúpy,
hlavne na úprimnosť skúpy.

Ako rýchlo sa vzdáš vzácnej veci,
samozrejme veď to boli len kecy.

Niekedy dávno som ti verila,
veriť klamstvám som sa snažila.

Faloš a zranenie si mi mohol dať,
presne vtedy keď si moje srdce mohol mať.

Čo som spravila s tým čo teraz cítim?

Vyhodila som to zo srdca a radosť znova v sebe chytím.

Ty a ja

Kto vie z nás, čo sa deje,
je to len pocit, ktorý nás hreje.
Je to iba nadšenie, ktoré sa stratí,
možno čas sa tomu všetkému kráti.
Bojím sa to jediné ti poviem,
tvoje bozky sú to čo jedine chcem.